

PARAULA I VIDA

Aprendre a fer vacances

Aquests dies hem iniciat l'estiu i acabem el curs de les activitats més habituals durant l'any. El dia és més llarg, la natura està bellíssima, tot sembla que ens reclama quin descans podem fer, o quins canvis d'activitats, què farem a les vacances (si en tenim!) o com repartirem els dies, què podran fer els més joves i els més petits de la família, com atendrem les persones grans... Fem projectes i tenim il·lusions. I això és bo. Però cal aprendre a fer vacances.

Final de curs és moment oportú per a donar gràcies pel que hem viscut al llarg d'aquests mesos, per descobrir-hi la mà de Déu que ens ha anat acompanyant en el pelegrinatge de la vida. I és bo trobar algun moment per a revisar com hem actuat i com hem preparat les coses, com hem sabut aprofitar les experiències i els moments bons de la vida viscuda, que ja no tornaran. Sempre hi ha coses que no faríem de la mateixa manera, equivocacions i fins pecats que hem d'esmenar, demanar perdó i fer els canvis o millores que entenem que cal fer. I sobretot ens convé millorar en allò que sigui important per a nosaltres, quasi sempre

una més gran i confiada relació amb el Senyor, així com una més intensa vida de família i de comunitat, de les relacions al treball, al poble o ciutat, la solidaritat amb els altres i la cura de les coses que considerem importants per a nosaltres, més enllà de la salut i la diversió.

En bastants llocs del nostre Bisbat, aquests propers mesos acollirem molts antics veïns i feligresos dels pobles, que retornaran per vacances o, sobretot, acollirem molts turistes que hi venen a gaudir de les nostres muntanyes, de les tradicions i de la bellesa del nostre art i de les esglésies, sobretot. Igualment molts vindran per a uns dies de colònies, campaments o activitats de lleure en grups o en família. Tindrem noves oportunitats de viure el que el Papa Francesc anomena «la cultura de l'encontre», en lloc de la cultura del «descartar», no avaluant les persones pel seu èxit o en funció del poder que aconseguen o del que tenen, sinó pel que val cadascú als ulls de Déu. I això ens porta a la solidaritat i a l'amor. Aquest estiu, i tot l'any, si guem a tot arreu imatges coherents i testimonis de Crist, que estima i dona la seva vida per les ovelles, i tinguem sempre l'anhel d'estimar com estima el Sagrat Cor de Jesús.

Bon estiu a tots! Que sigui temps aprofitat. Per a descansar i per a servir. Per a viure més en família i obrir-nos a gent nova. Per a reflexionar, llegir, pregar més descançadament i repassar les activitats que hem viscut i que viurem a la tardor. Cal trobar temps per a cada membre de la família i regalar temps als amics. Temps per a l'esport, el passeig i el contacte amb la natura. Recordem, però, que «*El guardià d'Israel mai no s'adorm, sempre vigila. El Senyor et guarda, el Senyor t'empara al teu costat mateix. El Senyor et guarda de tota desgràcia, et guarda la vida. El Senyor guarda tots els teus passos, ara i per tots els segles*», diu el salmista (Sl 121,4-8). D'alguna manera, «no hi ha vacances» de ser cristià, de ser persona autèntica. Sempre cal vetllar, estar «sempre a punt», com diuen els escoltes. Sense angoixa per tot el que sempre resta per fer, però aprenent a descansar. El Senyor ho feia amb els apòstols, i els ensenyava a pregar i a estar més llargament amb el Pare del cel.

Bon final de curs i bons dies de descans o almenys de canvi en les dedicacions!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Nou pis d'acollida de Càritas

Càritas Diocesana d'Urgell va presentar, el 21 de maig de 2019, el projecte d'inaugurar un pis d'acollida transitòria a La Seu d'Urgell, que donarà resposta integral a algunes famílies o persones que es trobin en situació de vulnerabilitat màxima, mentre no es posen en marxa ressorts que permetin la seva integració en l'àmbit laboral i/o social. Ja en funciona un altre a Balaguer. L'acte de presentació del pis es va dur a terme al Centre Sant Ot de La Seu d'Urgell, amb els industrials que han col·laborat en la seva adequació, els voluntaris, donants i responsables de serveis socials de diverses institucions i entitats; i fou presidida per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i President de Càritas diocesana d'Urgell, amb el Director Josep Casanova.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'alegria, l'esclat de la joia (I)

L'alegria és un esclat de joia en el cor, un crit espontani que arriba als confins de la terra, una abraçada enmig d'un aeroport, una llàgrima de goig que no té por de convertir-se enriu. Mou a l'acció, al moviment, a vèncer qualsevol obstacle per alt que sigui.

És un sotrac, quelcom inesperat, perquè l'alegria anticipada i calculada ja no és alegria. Advé sense permís i se'n va sense demanar-ho. És una

agradable intrusa que es cola en la vida per estars'hi poca estona, però que quan hi és, transforma poderosament la mirada, la forma de percebre el món i la mateixa percepció d'un mateix.

La visió de l'home alegre és molt distinta de la de l'home entristit. Encara que ambdós estiguin asseguts en el mateix banc, del mateix parc i a la mateixa hora, no veuen el mateix, perquè un cor alegre ho transforma tot i qualsevol indicatiu de ne-

gror, qualsevol taca de fosc és restaurada. Aquí rau l'alquímia de l'alegria: transforma el que és negre en blanc, el que és fosc en llum, el que és decrepit en primaverà. En el fons, però, res no canvia; però l'alegria causa la impressió de què ha canviat i això fa possible un nou moviment, un canvi en el gest.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Aprender a hacer vacaciones

Estos días hemos iniciado el verano y acabamos el curso de las actividades más habituales durante el año. El día es más largo, la naturaleza está bellísima, todo parece que nos reclame qué descanso podremos hacer, o qué cambios de actividades, qué haremos en las vacaciones (¡si tenemos!) o cómo repartiremos los días, qué podrán hacer los más jóvenes y los más pequeños de la familia, cómo atenderemos a las personas mayores... Hacemos proyectos y tenemos ilusiones. Y eso es bueno. Pero hay que aprender a hacer vacaciones.

Final de curso es momento oportuno para dar gracias por lo que hemos vivido a lo largo de estos meses, para descubrir la mano de Dios que nos ha ido acompañando en la peregrinación de la vida. Y es bueno encontrar algún momento para revisar cómo hemos actuado y cómo hemos preparado las cosas, cómo hemos sabido aprovechar las experiencias y los momentos buenos de la vida vivida, que ya no volverán. Siempre hay cosas que no haríamos igual, equivocaciones y hasta pecados que debemos corregir, pedir perdón y hacer los cambios o mejoras que entendemos que hay que hacer. Y sobre todo nos conviene mejorar en lo que sea importante para nosotros, casi siempre una mayor y más confiable relación con el Señor, así como una más intensa vida de familia y de comunidad, de las relaciones en el trabajo, en el pueblo o ciudad, la solidaridad con los demás y el cuidado de las cosas que consideramos importantes para nosotros, más allá de la salud y el ocio.

En bastantes lugares de nuestra Diócesis, estos próximos meses acogeremos muchos antiguos vecinos y feligreses de los pueblos, que volverán por vacaciones o, sobre todo, acogeremos muchos turistas que vienen a disfrutar de nuestras montañas, de las tradiciones y de la belleza de nuestro arte y de las iglesias, sobre todo. Igualmente muchos vendrán para unos días de colonias, campamentos o actividades de ocio en grupos o en familia. Tendremos nuevas oportunidades de vivir lo que el Papa Francisco llama «la cultura del encuentro», en lugar de la cultura del «descarte», no evaluando las personas por su éxito o en función del poder que consiguen o de lo que tienen, sino por lo que vale cada uno a los ojos de Dios. Y esto nos lleva a la solidaridad y al amor. Este verano, y todo el año, seamos en todas partes imágenes coherentes y testigos de Cristo, que ama y da su vida por las ovejas, y tengamos siempre el anhelo de amar como ama el Sagrado Corazón de Jesús.

¡Buen verano a todos! Que sea tiempo aprovechado. Para descansar y para servir. Para vivir más en familia y abrirnos a gente nueva. Para reflexionar, leer, orar más relajadamente y reparar las actividades que hemos vivido y que viviremos en otoño. Hay que encontrar tiempo para cada miembro de la familia y regalar tiempo a los amigos. Tiempo para el deporte, el paseo y el contacto con la naturaleza. Recordemos, sin embargo, que «No duerme ni reposa el guardián de Israel. El Señor te guarda a su sombra, está a tu derecha. El Señor te guarda de todo mal, él guarda tu alma. El Señor guarda tus pasos, ahora y por siempre», dice el salmista (Sal 121,4-8). De alguna manera, «no hay vacaciones» de ser cristiano, de ser persona auténtica. Siempre hay que velar, «estar preparados», como dicen los scouts. Sin angustia por todo lo que siempre queda por hacer, pero aprendiendo a descansar. El Señor lo hacía con los apóstoles, y les enseñaba a orar y a estar más largamente con el Padre del cielo.

¡Buen final de curso y buenos días de descanso o al menos de cambio en las dedicaciones!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Lliurament de premis del XXV Concurs Bíblic

Uns 3.376 infants i joves de la Diócesi han participat enguany al Concurs Bíblic que organitza la Federació de Cristians de Catalunya i la Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell. Els premis del Concurs Bíblic es van lliurar el dissabte dia 2 de juny a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell en un acte presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i el professor i membre de la Delegació d'Ensenyament, Sr. Cèsar Arranz Miguel.

El Concurs Bíblic és una iniciativa de fe i cultural que té una llarga tradició a la Diócesi d'Urgell on, any rere any, aplega una gran quantitat de participants. Enguany hi van participar 3.376 infants i joves de diverses edats. El Concurs Bíblic engloba el Concurs Bíblic inicial; el bàsic; el de redacció; el de dibuix; l'informàtic; el de taller bíblic; i per a Universitats. Els premis es distingeixen entre premis individuals, per escola, i per catequesi parroquial. Hi han participat infants que cursen l'assignatura de religió a les seves respectives escoles, o bé que assisteixen a catequesi. Els animadors de la participació en aquest certamen són els mestres i professors de religió i també els rectors de les parròquies. Pel que fa al 5è Concurs Bíblic inicial, els primers premis individuals han estat per a Luca Paituví Galindo, i Èric Marin Pérez, de l'Escola Vedruna de Puigcerdà; i Laia Rodríguez Cosan, del Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella.

Pel que fa al 34è Concurs Bíblic bàsic, els primers premis individuals han estat per Chloe Izquierdo Tenorio, de l'Escola Andorrana d'Ordino; Itziar Donoso Sánchez, de l'Escola Andorrana d'Encamp; i Andrea Segovia Roldán, de l'Escola Vedruna de Puigcerdà. El premi d'Accèssit personal per a Ainhoa Fidalgo Gallego, de l'Escola Andorrana de la Massana; i Chloé Sanz García, del Col·legi Sant Ermengol d'Andorra

la Vella, en primera categoria; Noèlia Pla Rosell, FEDAC-Mare de Déu del Roser de Guissona; i Rodrigo Mateos Muñoz, de l'Escola La Salle de La Seu d'Urgell, en segona categoria; Alba Bassedas Ruiz, de l'Escola Vedruna de Puigcerdà; i Meritxell Vallmajor Regolta, de l'Institut Joan Triadú de Ribes de Freser, en tercera categoria.

El premi Educació Especial, ha estat per Marc Martínez Guasch, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma. El primer premi per escola l'ha guanyat el Col·legi Mare Janer de Santa Coloma; en segona categoria, Escola Andorrana d'Andorra la Vella; i en la tercera categoria, Escola Vedruna de Puigcerdà. El primer premi de Catequesi l'ha guanyat la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella i el premi individual de Catequesi l'ha guanyat el Marc Minguell Canosa, de la Parròquia de Barbens. El 20è Concurs Bíblic de Dibuix l'ha guanyat Àlex Gabaldon Ronda, de l'Escola Salvador Espriu de Vallfogona de Balaguer, en primera categoria; Isabel Domenjó Riera, del FEDAC Mare de Déu del Roser de Guissona, en segona categoria; i Lucía Segovia Valverde, de l'Escola Vedruna de Puigcerdà, en tercera categoria. D'Accèssit: en primera categoria, Emma Gabriel Allué, de l'Escola Mestre Ramon Estadella de Guissona; en segona categoria, Anna Bellart Ribalta, del Col·legi Vedruna de Balaguer; i en tercera categoria, Ona Talavera Rodríguez, de l'Escola Vedruna de Puigcerdà.

I pel que fa a l'11è Concurs Bíblic informàtic, els premis individuals i reconeixement al mèrit, han estat per a Laia Burgos Muñoz, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma, i Marta Carmona Tort; i el premi individual al millor meme-diapositiva ha estat per Júlia Escabias Álvarez, de l'Escola Andorrana de segona ensenyança, d'Encamp.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «A l'Eucaristia hi trobes realment Jesús, comparteixes la seva vida, sents el seu amor; allà pots experimentar que la seva mort i resurrecció són per tu» (18 d'abril).

@Pontifex: «Mira els braços oberts de Crist crucificat, deixa't salvar per Ell. Contempla la seva sang vessada per amor i deixa't purificar. És així

com podràs néixer de nou» (19 d'abril).

@Pontifex: «Acollim a la nostra vida la victòria de Crist sobre el pecat i sobre la mort. Així atraurem la seva força transformadora també sobre la creació» (22 d'abril).

@Pontifex: «El Senyor ens busca a tots, vol que tots sentim l'escalfor de la seva misericòrdia i del seu amor» (27 d'abril).

Celebració de la Pasqua del Malalt

La 23a edició de la Pasqua del Malalt es va celebrar el dia 18 de maig a la Llar Santa Anna, dels Germans Franciscans de Creu Blanca, situada al Castell del Remei, a Penelles, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric, i la Delegada diocesana, Gna. Visitación Lorenzo, religiosa de la Sagrada Família d'Urgell, i amb l'assistència de molts agents de Pastoral de la Salut, persones vinculades a l'entorn sanitari, molts voluntaris i també malalts i ancians, en un ambient de molt bona germanor. També hi pogueren assistir Mn. Ignasi Navarri, Mn. Pere Morales, Mn. Carlos Alberto Ospina, Mn. Pere Cañada, Mn. David Codina i el diaca Mn. Josep Montoya. També hi assistí la Delegada diocesana de Mitjans de Comunicació Sra. Cristina Orduña. El lema de la trobada va ser «El voluntariat en la Pastoral de la Salut: de franc ho heu rebut; doneu-ho de franc» i fou organitzada per la Delegació de Pastoral de la Salut de la diòcesi.

Després de l'acollida, s'inicià l'acte amb la beninguda de Mons. Vives, i posà en relleu la importància d'humanitzar l'atenció a les persones que estan malaltes i pateixen. Després, la Delegada Gna. Visitación va agrair als presents la seva assistència, que ajuda a l'agermanament de totes les persones que dediquen els seus esforços a l'atenció als malalts, ja sigui com a familiars o com a professionals o voluntaris.

Inicià Mn. Ignasi Navarri, Vicari general, que exposà el Decàleg del Voluntari de Pastoral de la Salut, tots els punts més essencials del treball assistencial i pastoral envers el malalt. I seguiren els testimonis de tres persones, el Gmà. Mikel Montero, franciscà de Creu Blanca i Superior de la Llar Santa Anna; la Gna. Visitación Lorenzo, de l'Hospital de La Seu; la Sra. Carme Bescós, que ha estat vinculada durant molts anys a l'Hospitalitat de Lourdes, que van ser l'eix principal de la trobada. Es va parlar de la gratuïtat de la tasca del voluntari, recordant que Jesucrist és l'exemple a imitar i la motivació fonamental de la determinació responsable del voluntari de dedicar part de la seva vida, gratuïtament, a treballar com a voluntari en el món de la salut i de la malaltia; de la formació permanent en les dimensions humana, social i teològicopastoral per dur a terme la tasca que se li encomana amb «professionalitat»; el treball en equip

i l'esforç personal perquè aquest equip es converteixi en una petita comunitat cristiana. Es va parlar de l'estudi de la realitat del món de la salut i de la malaltia, i el seu judici a la llum de la Paraula de Déu; d'assumir com a tasques importants, la prevenció de la malaltia, la promoció de la salut i la lluita contra estructures injustes que produeixen malaltia i marginació; de prendre consciència que el voluntari és un enviat per l'Església i és fidel a les seves orientacions en el camp de la Pastoral de la Salut; l'atenció integral al malalt i a la seva família; de fer una opció preferencial pels malalts i els col·lectius més desatesos i marginats; de la coordinació amb d'altres grups i associacions de la Pastoral de la Salut de la diòcesi i de l'Església i de la col·laboració necessària amb grups públics o privats per humanitzar la sanitat.

La percepció dels voluntaris com una gran família que s'ajuda entre els seus membres i la gratuïtat del lliurament voluntari vers els altres va quedar remarcada en l'homilia de l'Arquebisbe d'Urgell. Mons. Vives va glossar les lectures del dia i va recordar que «el Senyor infon en els nostres cors, dons, gràcies que venen de l'Esperit Sant. Quan un és molt orgullós o quan és molt jove, es creu que venen d'ell mateix, després s'adona que ell és un més, que podrà aportar el seu granet de sorra, però que aportarà segons els seus dons, tot rebut de Déu. Gratuïtament ho heu rebut, i gratuïtament ho heu de donar».

Després de la celebració eucarística es va celebrar un dinar de germanor compartit entre els assistents.

La Teologia del «Pa» ens fa compartir

En la Festa del Corpus Christi, l'Església i Càritas ens demanen una mirada compromesa i viscuda de la Diada de la Caritat.

Ben pensat no pot ser de cap altra manera: la Festa del Cos i la Sang de Jesucrist, només té sentit si els creients sabem compartir el que som i el que tenim. La fe ens hi porta... gairebé ens hi aboca. Parlar del Corpus és parlar de la Teologia del «Pa», una teologia que fa dels gestos i de les accions, una riquesa de missatge i de contingut pastoral.

En el fons, és recordar la primera eucaristia al Cenacle, es commemora unes accions i uns gestos que signifiquen molt, que estan plenes d'un missatge ben viu. Jesús agafa el pa, aquell pa que cada dia demanem en el Pànostre, aquell pa que alimenta espiritualment als creients, aquell pa que vol ser partit i compartit, que fa bona olor i bon gust, que quan el fraccions cruix en les mans del sacerdot, un veritable aliment en tots els sentits, i una vegada més ens el dona.

La teologia del «Pa» no es pot entendre ni es pot donar si no hi ha una comunitat al darrera, com la dels deixebles, o com la de les primeres comunitats cristianes, o com les nostres comunitats d'aquest nou mil·lenni. És una teologia que vol la participació de tots, cadascú amb el seu rol, i junts construint una Església que mira endins per pregar amb més força que mai, i que està oberta enfora perquè volem compartir el que significa aquest pa. Un pa aliment per als altres, especialment per als més angoixats, marginats, exclosos, però també per als que pensant que ho tenen tot, només són amos de buidor i foscor i no han entès què vol dir la Teologia del «Pa», i no la poden gaudir, en el sentit més festiu i pasqual de la paraula, com podem fer els creients.

En la diada de la Caritat us convidem a recuperar la força transformadora de la Teologia del «Pa», d'aquest Pa Viu baixat del Cel, que vol ser partit i compartit, que vol ser trencat i esmicolat perquè tothom el pugui trobar i menjar. Una diada que ens demana compromís des del jo i des del nosaltres. Que aixeca damunt del món un immens pa de caritat i solidaritat, de justícia i de dignitat. Que significa el compromís de fer-ho possible per a tothom. Que és creure i col·laborar en aquesta teologia que és vida per a un mateix i per als altres, una fraternitat que vol que el teu germà tingui allò que el fa digne, persona. En la diada de la Caritat, col·laborar amb Càritas, és aixecar aquest pa, és compartir i repartir amb els que ho necessiten.

Mn. Jaume Mayoral

Delegat episcopal de Càritas d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat. 4a setm.) [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Dimarts [Gn 13,2-5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dimecres [Gn 15,1-2.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Pelai o

Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr. *Lleida, Tortosa, Sant Feliu de Llobregat i Urgell:*

□ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev. fund. Opus Dei.

27. ■ Dijous [Gn 16,1-12.15-16 (o bé, més breu: 16,6b-12,15-16) / Sl 105 / Mt 7,21-29]. Sant Ciril d'Alexan-

dria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. □ Divendres [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. Sagrat Cor de Jesús. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Dissabte [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc.

30. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1R 19,16b.19-21 / Sl 15 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62]. Sants protomàrtirs de l'Església de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliània, vg.

El Cos i la Sang de Crist (C)

COMENTARI

L'Eucaristia, el veritable aliment

Corpus ens fa reflexionar sobre allò que celebrem cada dia, l'Eucaristia. Sant Pau ens diu que la celebració de l'Eucaristia és una tradició que ha rebut (per tant es remunta a abans de la seva conversió): *Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, el partí i digué: Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Igualment prengué el calze i digué: Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.* L'Eucaristia, doncs, és la presència real de Crist que ens ofereix la salvació que ell ens va obtenir amb la seva mort i la seva resurrecció. L'Eucaristia és fer present cada dia per nosaltres la seva salvació fins a la fi del món.

La primera lectura ens recorda un relat molt antic quan Melquisedec *porta pa i vi*. I com era *sacerdot beneí Abram*. La carta als hebreus ens dirà que Melquisedec és la imatge de Crist. El text, doncs ens recorda que ell ens ofereix el pa i el vi que són el seu cos i la seva sang perquè siguin el nostre aliment.

l'evangeli ens narra la multiplicació dels pans i dels peixos, que certament és un símbol de l'Eucaristia. El text diu: *Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles.* No ens recorda això justament les paraules que diu el sacerdot en la consagració? Però abans Jesús, davant la petició dels deixebles que *acomiadés la gent*, diu: *Doneu-los menjar vosaltres mateixos.* És a dir, participar de l'Eucaristia vol dir també preocupar-nos que tothom tingui el pa material, el pa de cada dia, però també el pa, encara més important de l'Eucaristia. Corpus, doncs, ens recorda que Jesús es fa realment present en cada Eucaristia per a ser el nostre aliment, per a donar-nos la força de la seva salvació i perquè nosaltres sapiguem associar també la fam dels nostres germans amb el pa material i el pa eucarístic.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.»

Oracle del Senyor el meu Senyor: «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li:

«Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoplat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.»

Els respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino, y le bendijo diciendo: «Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos». Y Abrán le dio el diezmo de todo.

▶ Salmo responsorial (109)

R. Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos / estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres el príncipe desde el día de tu nacimiento / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, desde el seno, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: que el Señor Jesús, en la noche en que iba a entregarlo, tomó pan y, pronunciando la Acción de Gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía». Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía. Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús hablaba a la gente del reino y sanaba a los que tenían necesidad de curación. El día comenzaba a declinar. Entonces, acercándose los Doce, le dijeron: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado». Él les contestó: «Dadles vosotros de comer». Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para todo esta gente». Porque eran unos cinco mil hombres. Entonces dijo a sus discípulos: «Haced que se sienten en grupos de unos cincuenta cada uno». Lo hicieron así y dispusieron que se sentaran todos. Entonces, tomando él cinco panes y los dos peces y alzando la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los iba dando a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y recogieron lo que les había sobrado: doce cestos de trozos.